

192/193

Ajdovska žena pri Pištanju

V Sloveniji je mnogo naravnih znamenitosti, na katere smo pozabili. Današnji način življenja je pospešil vsakdanji utrip in zmanjšal razdalje. Ledniska imena ob geodetski natančnosti izgubljajo pomen in izgubljajo, bajke pa iz vsakdanjika tonejo v pozabo. Na eno od zanimivih aitoloških (razlagalnih) pripovedk smo narehli pri zbiranju podatkov o naravnih znamenitostih iz Krajevnega leksikona Slovenije. V tej zakladnici znanja je pri opisu Pištanja tudi tale zanimiv zapis: »V skalah nad Bistrico je ob poti v Lesično samotna skala Ajdovska žena. Po bajki je okamnela, ker je preklela sonce. V tokah je imela otroka. Stebrasta skala res dela vtis žene z otrokom in spominja na kakšno rusikalno in poznobaročno skulpturo.«

Pa pojdemo na Kozjansko! Iz Lesičnega sledimo regulirani Bistrici v sotesko pod pištanjanskim gričem. V začetnem delu ožine je opušen kannolom, nasproti pa se začena steza, bližnjica do Pištanja. Nad travnikom bomo v listnem gozdu zagledali samotno skalo. Največja višina je okoli dvajset metrov, proti pobočju se spušča skorajda navpično sedem metrov, do dva metra pa je široka. Steber je iz zrnatega dolomita in s široko razpoko razločno ločen od stranskega glavnega grebena.

Zlasi z lesičenske smeri je skala z nekoliko domišljije videti kot žena z otrokom. Bajka je nastala verjetno ob vsakodnevnem sophanju v strmino pištanjanskega griča, na posledice preklinjanja pa opozarja zaključek zgodbe.

Ajdovsko ženo je prerasel gozd, cesti dostop jo je odinil od vsakdanjosti domačinov. Zdaj, ko smo jo spet odkrili, bi jo lahko rešili prekletstva pozabe. Potrebno bi bilo le nekoliko očistiti okolico, postaviti nekaj kazipotov in opozorilnih tabel, nadelati stezo, in že bi bila Ajdovska žena primerna, da dostojno prispeva k vrednotam, zavarovanam v okviru spominskega parka Trebče.

Ajdovska žena z južne strani

Ajdovska žena pri Pištanju

77

